ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Miloslava Výborného a soudců JUDr. Michala Mazance a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobce: **J. V.**, proti žalovaným: **1) Katastrální úřad pro Moravskoslezský kraj,** se sídlem Praskova 194/11, Opava a **2) Katastrální úřad pro Moravskoslezský kraj, katastrální pracoviště Frýdek-Místek,** se sídlem T. G. Masaryka 453, Frýdek-Místek, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem a určení jeho nezákonnosti, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 16. 11. 2017, čj. 22 Na 20/2017-13,

takto:

I. Žádost žalobce o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti **se zamítá**.

II. Kasační stížnost **se zamítá**.

III. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

IV. Žalovaným **se** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **nepřiznává**.

Odůvodnění:

I.
Vymezení věci

[1] Žalobou doručenou Krajskému soudu v Ostravě se žalobce domáhal ochrany před nezákonným zásahem žalovaných; nezákonný zásah měl spočívat v tom, že žalovaný vedl vkladové řízení, aniž by pro to byly dány zákonné podmínky, svévolně měnil obsah katastrálního operátu a v probíhajícím řízení žalobce dostatečně nepoučoval o jeho právech ve vkladovém řízení. Žalobce s žalobou spojil žádost o osvobození od soudních poplatků a žádost o ustanovení zástupce z řad advokátů.

[2] Napadeným usnesením Krajský soud v Ostravě žádosti žalobce zamítl. Konstatoval, že žalobce podal v letech 2015-2017 k soudu přes 50 žalob; zároveň uzavřel, že je mu z úřední činnosti známo, že žalobce disponuje majetkem, který mu umožňuje soudní poplatek uhradit; odkázal přitom na věc vedenou pod sp. zn. 22 A 98/2015.

II.
Argumenty kasační stížnosti

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) v kasační stížnosti poznamenal, že je zoufalý z postupů veřejné moci České republiky a jejích orgánů. Uvedl, že když se u Nejvyššího správního soudu domáhal možnosti dodat do uplynutí lhůty k podání kasační stížnosti protidůkazy ke lživým tvrzením „*ŘSDčka*“, Nejvyšší správní soud mu rozhodnutím čj. 5 As 240/2016-31, neustanovil zástupce a zároveň porušil jeho právo na přístup k soudu, neboť řízení ukončil.

[4] Stěžovatel konstatoval, že napadené usnesení zakládá odůvodnění na několika rozhodných tvrzeních, která jsou lživá nebo nezákonně uplatňovaná. Uvedl, že „[*z*]*nát' stav reálné věci z lejster je blbost. Je to výsměch lidskému smýšlení a cítění. 'Znát' momentální reálný stav věci (či skutkovou podstatu či jak se to říká) z úředního lejstra, které není přímým důsledkem procesu dokazování reálných skutečností v dané věci k určitému časovému momentu (které z povahy fyzikálních zákonů navíc nutně mohou něco dosvědčovat o minulosti – tedy pouze o stavu minulém, nikoli o stavu současném pro posouzení žádosti o osvobození a ustanovení).*“ Konstatoval, že pokud soud někde rozhodl, aby mu byly vydány peníze, neznamená, že mu vydány skutečně byly. Uvedl, že ačkoliv Nejvyšší správní soud v minulosti Krajský soud v Ostravě upozornil, že užití institutu „*známost z úřední činnosti*“ je nezákonné bez existence konkrétního výroku konkrétního soudního rozhodnutí; krajský soud tuto výtku nereflektoval.

[5] Současně s podáním kasační stížnosti požádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce z řad advokátů.

III.
Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[6] Nejvyšší správní soud nenalezl žádné formální vady či překážky projednatelnosti kasační stížnosti, a proto přezkoumal jí napadené usnesení Krajského soudu v Ostravě v rozsahu a v rámci kasační stížností uplatněných námitek, zkoumaje přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti [§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.].

[7] Kasační stížnost není důvodná.

[8] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval v kasační stížnosti uplatněnými žádostmi stěžovatele o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce. K povinnosti hradit soudní poplatky se vyjádřil rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 9. 6. 2015, čj. 1 As 196/2014-19; konstatoval, že „*jestliže je … poplatková povinnost spojena s řízením o žalobě, v jehož rámci rozhoduje Nejvyšší správní soud o „procesní“ kasační stížnosti, nevzniká podáním takové kasační stížnosti stěžovateli nová poplatková povinnost, neboť za řízení ve věci je již zaplaceno (případně se tato otázka řeší)*“. Nejvyšší správní soud proto

v uvedené věci k žádosti stěžovatele o osvobození od soudních poplatků za kasační stížnost nepřihlížel, neboť nebylo třeba rozhodovat o osvobození od povinnosti, kterou stěžovatel nemá.

[9] Závěry rozšířeného senátu citovaného rozhodnutí je možné promítnout také do úvah o povinném zastoupení stěžovatele. Jestliže je podána kasační stížnost proti usnesení krajského soudu o neosvobození od soudních poplatků a neustanovení zástupce, je rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti učiněno v rámci tohoto řízení, a proto se zde ustanovení § 105 odst. 1 a 2 s. ř. s. neuplatní. Stěžovatel tedy v tomto řízení nemusel být zastoupen; mohl však o zastoupení požádat, což také učinil. Kasační stížnost obsahuje všechny zákonné náležitosti, a proto Nejvyššímu správnímu soudu nic nebránilo v tom, aby o kasační stížnosti rozhodl; žádosti stěžovatele o ustanovení zástupce nevyhověl, neboť základním zákonným předpokladem pro ustanovení zástupce je nezbytná potřeba takového postupu (§ 35 odst. 8 s. ř. s.); tato potřeba naplněna nebyla.

[10] Nejvyšší správní soud k posouzení věci samé zdůrazňuje, že předmětem přezkumu v projednávané věci je usnesení krajského soudu o zamítnutí žádosti stěžovatele o osvobození od soudních poplatků a žádosti o ustanovení zástupce. Může se proto zabývat pouze námitkami stěžovatele směřujícími proti tomuto rozhodnutí. Nemůže se zabývat námitkami týkajícími se meritorního posouzení věci samé. V řízení o žalobě je k jejich posouzení povolán prvořadně krajský soud, Nejvyšší správní soud proto stěžovatelovu naříkání vyhovět nemohl.

[11] Souhlasit nemohl ani s tím, že by krajský soud postupoval nesprávně, pokud žádostem stěžovatele o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce nevyhověl. Krajský soud konstatoval, že mu v letech 2015 – 2017 bylo podáno stěžovatelem přes 50 žalob. Z úřední činnosti bylo soudu známo, že stěžovatel disponuje majetkem, který mu umožňuje soudní poplatek uhradit; odkázal přitom na věc vedenou pod sp. zn. 22 A 98/2015, v níž Ředitelství silnic a dálnic ČR uvedlo, že dne 15. 4. 2015 požádalo stěžovatele, aby mu sdělil bankovní spojení k výplatě částky 1 278 260 Kč dle pravomocného rozhodnutí Magistrátu města Frýdku-Místku ze dne 11. 3. 2015, čj. MMFM 28913/2015. Protože stěžovatel na uvedenou výzvu nereagoval, složilo Ředitelství silnic a dálnic ČR předmětnou částku do soudní úschovy Obvodnímu soudu pro Prahu 4.

[12] Nejvyššímu správnímu soudu nezbývá než i v této věci zopakovat, že osvobození od soudních poplatků podle § 36 odst. 3 s. ř. s. je výjimečným institutem, jehož smyslem je zajistit přístup k soudu účastníkům, kterým by v tom jinak bránila jejich nemajetnost. V případě stěžovatele však žádné významné okolnosti bránící mu v přístupu k soudní ochraně neexistují. Vzhledem k tomu, že stěžovatel nesplnil podmínky pro osvobození od soudních poplatků, nebylo možné mu podle § 35 odst. 8 s. ř. s. ani ustanovit zástupce; krajský soud proto postupoval správně, pokud žádosti stěžovatele zamítl.

IV.
Závěr a náklady řízení

[13] S ohledem na výše uvedené dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji zamítl (§ 110 odst. 1 věta druhá s. ř. s.). O věci soud rozhodl bez jednání postupem podle § 109 odst. 2 s. ř. s.

[14] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatel nebyl v řízení o kasační stížnosti úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaným soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť jim v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec jejich běžné úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 1. února 2018

JUDr. Miloslav Výborný
předseda senátu